Enigma 2

Només havien trobat la resposta al primer enigma, les icones es van apagar, i, sobre la mateixa paret, va aparéixer la projecció d'una porta de dos metres d'amplària i dos d'alçada.

–Mira, Aila, la paret està obrint-se! O és realment una porta? –va preguntar Pere.

Perfectament sincronitzada amb els dos fragments de la paret que s'obrien, la projecció d'una porta de dos batents era d'un realisme tan gran que semblava una porta autèntica que estava obrint-se per facilitar l'entrada dels dos amics a la sala següent.

Només van accedir a l'habitació, l'entrada es va tancar i es van encendre unes tires de leds en les unions entre les parets i les d'aquestes amb el terra i el sostre.

–Un cub perfecte de dos metres d'aresta –va descriure Aila. –Ah, açò ha de ser l'enigma!

Aila assenyalava unes peces de fusta que estaven penjades en les parets de l'habitacle. Totes les peces tenien uns quadrats blancs i negres de 25 cm de costat amb lletres escrites.

–Aila, Pere, ací teniu el segon dels enigmes –va confirmar la veu que els guiava. –Ell us indicarà com esbrinar la segona clau. I aquesta vegada l'heu d'enviar en minúscules.

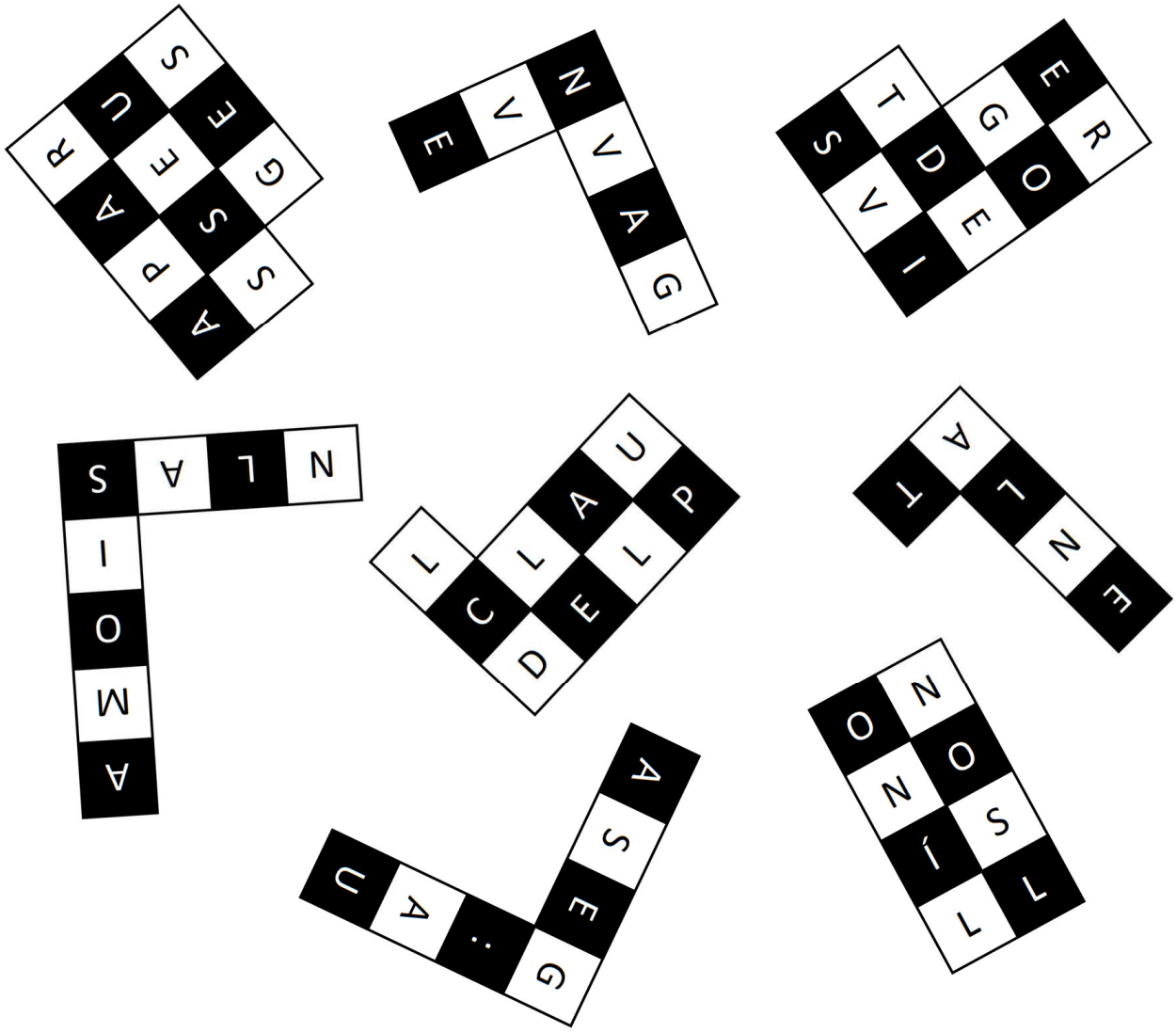

–I què hem de fer amb aquestes peces? –va preguntar Pere.

–Doncs està molt clar: trencar-nos les closques, per a variar, hahaha!